

ירושלים	כניסת שבת	יציאת שבת
18:05	16:48	
18:06	17:10	
18:05	16:58	
18:07	17:10	

אירליו של צהלו

פרשת "פי תשא"

פרשת השבוע פותחת בסדרת ציוויים והוראות המשלימים את צו הקמת המשכן עליו קראנו בהרחבה בפרשות "תְּרוּמָה" ו"תְּצַנֶּה", ובראשה עומדות פרשת שקלים, והוראות נוספות הקשורות להקמת המשכן, בניית הכיור, רקיחת שמן המשחה והקטורת.

עשיית הקטורת או "פיטום הקטורת" הייתה מלאכה שדרשה אמנות מיוחדת. התלמוד (יומא, לח א) מספר על "בית אבטינס" שהייתה המשפחה היחידה שידעה כיצד להכין את הקטורת – ושמרה על סודה בקנאות. רק הם ידעו כיצד להכין ולפטם את הקטורת. את סודות המקצוע, הם לא הסכימו לגלות לאף אחד, אף לא לחכמי ישראל. אחד מסודות הכנת הקטורת היה המעלה עשן. 'מעלה עשן' הינו עשב מיוחד שגורם לעשן הקטורת לעלות ולהיתמר כלפי מעלה בקו ישר, מבלי להתפזר. את המעלה עשן מוסיפים לאחד עשר סממני הקטורת, בתוספת זעירה- 'כל שהוא', וזה מספיק לפעול את פעולתו. חכמי ישראל ניסו לשכנע את משפחת אבטינס לגלות את סודם בדרכים שונות. פעם אחת אף פיטרו את כל המשפחה מתפקיד הכנת הקטורת והביאו במקומם אומנים ממצרים, אך לצער של חכמים, אותם אומנים אמנם הצליחו לפטם את הקטורת, אך הם לא הצליחו לזהות את 'מעלה העשן' ועשן הקטורת שפיטמו התפזר לצדדים. בלית ברירה, הוחזרו בית אבטינס לתפקיד, לא לפני שמשכורתם הוכפלה, בכדי לשכנעם לחזור לתפקיד. לזכותם של בני אבטינס יש לומר, שהם חששו לגלות את סוד הקטורת מחשש שזרים ישתמשו בקטורת לעבודה זרה. אמרו עליהם שהם קיימו את מלאכתם באמונה, עד שנשותיהן מעולם לא יצאו כשהן מבושמות; וכאשר היו בניהם נושאים נשים, הם היו מתנים עם כלותיהם שלא יתבשמו אף הם, וכל זאת כדי שאיש לא יחשוד בהם שהם גנבו מסממני הקטורת לשימוש אישי.

הקטורת שהיו מקטירים במשכן הייתה עוקדת (קושרת) את הכוחות הרעים ומבטלת אותם (מקטר בארמית לשון קשירה), על ידי הקטורת עצר אהרון את המגפה: "וַיִּעֲמֵד בֵּין-הַמָּוֹתִים, וּבֵין הַחַיִּים; וַיַּעֲצֵר, הַמִּגְפָּה....", אהרון קשר את מלאך המוות על ידי הקטורת, שלא יוכל לשלוט.

וכן כיום, אמירת "פיטום הקטורת" נועדה לסלק החיצונים שלא ייחזרו בתפילתו שהתפלל. (מנחת אהרון כלל יז-ז)

במקורות מובא כי תפילת 'פיטום הקטורת' היא אחד הטקסטים היחידים מימי בית שני, שעליהם אין מחלוקת בין התנאים (בית הלל ובית שמאי) ועל כן היא מסמלת שלום, אחדות והרמוניה. הזוהר הקדוש משבח ביותר את מעלת אמירתה של 'פיטום הקטורת' וכותב שהיא מסוגלת ביותר להציל את האדם מכל מיני פורענויות המתרגשות לבוא לעולם.

לחיוזק הדברים, אביא בפניכם **לראשונה**, את סיפורו המדהים של א. ל. (הפרטים שמורים במערכת), תושב אחד הישובים בצפון, בעל קורא בתורה, איש מידות, כפי שסיפר בהתרגשות רבה לציבור הרחב שהתאסף לסעודת הודיה להולדת ביתו **ענהאל**, בכ"א באלול ה'תשע"ז:

שתי תקופות מאתגרות, עברנו עם ענהאל: תקופת ההריון והתקופה שלאחר הלידה.

ככלל, תקופת ההריון עם ענהאל עברה בצורה תקינה עד שבאמצעו, בשבוע 19, קיבלנו מדידים שליליים בחלבון העוברי. כמוכן, הלכנו להיבדק מממצאי הבדיקה היו קשים: חוסר במי שחור וגודל העובר לא יאפשר את התפתחותו התקינה, רוב הסיכויים שהעובר יאבד דופק או/ו לחילופין יפתח מומים קשים ל"ע. הסברה הייתה שהשליה לא תקינה ולא מספקת את צרכי העובר. הדברים היכו בנו כרעם ביום בהיר. אולם, בעצה אחת עם פרופ' צבי ליבוביץ, החלטנו שלעת עתה, אנו ממשיכים הלאה, לא מרימים ידיים ובעזרת ה' הכל יסתדר.

זה המקום להזכיר את **הרב דוד בובליל** שליט"א מהעיר אלעד, רב מקובל ועתיר זכויות, אשר אנו במשפחה נוהגים להתייעץ עמו בכל ענין דבר, ותמיד, אבל תמיד, יוצאים ממנו מחוזקים.

גם הפעם, מייד, נסענו – אבי ואני, אל הרב. סיפרתי לו את ממצאי הבדיקה, והרב, לאחר שעייין בספרים הקדושים, בהחלטיות שלא הייתה זכורה לי בעבר, בישר לי שתיוולד לנו ילדה בריאה ושלמה – לתפארת מדינת ישראל! הסתכלתי עליו ושאלתי בעדינות- האם הרב הבין את מה שאמרת? אולי לא העברתי את המסר נכון? הרי האבחנה הייתה ברורה!! הסתכל הרב שוב בכתביו והיה אף יותר נחרץ ממקודם, והכריז- שיהיה בשעה טובה!

תראה, אני אדם מאמין אבל הפער בין מה שחווינו בבדיקה לבין מה שאמר תראו היה ענק....

אחד הדברים שהרב אמר לי לעשות, הוא להגיד את **תפילת פיטום הקטורת**. פיטום הקטורת הם קטעי הלכה תנאיים העוסקים בקטורת הסמים. אמירתה שקולה כביכול להקטרת הקטורת בבית המקדש. היא בעלת סגולה מיוחדת, בכוחה לחולל ישועות וניסים. תפילה זו מבטלת מגיפה וחוליים רעים, הברכה מצויה באומר תפילה זו, ועוד כהנה וכהנה אוצרות של ממש. אשתי ואני, בנוסף לתפילות הרגילות והפרטיות, נצמדנו לתפילה זו. במקביל, אשתי נכנסה לשמירת הריון בסיכון, ותדירות המעקב והבדיקות היו גבוהים....המטרה הייתה להתקדם כמה שניתן וכמאמר הקלישאה- חיינו משבת לשבת....

וראו זה פלא, מי שדאג לחוסר מי השפיר דאג גם להחזיר אותם ולאט לאט, מעשה פלאים, הבדיקות הראו שהעובר, על אף השליה הפגומה, מצליח (או מצליחה במקרה שלנו) להתגבר על התנאים הקשים ולבסוף הגענו ליעד המבוקש- שבוע 36, כשהעובר תמים ללא מום.

בעצה אחת עם הרופאים הוחלט לבצע זירוז ולהיכנס לתהליך של לידה. בתום שלושה ימים, ביום חמישי בערב, נולדה במזל טוב תינוקת חמודה במשקל 1.900 ק"ג והכי חשוב- בריאה ושלמה. כמוכן שמיד היא הועברה לפגייה להמשך טיפול והשגחה.

אין ספק- כל לידה היא מרגשת בפני עצמה אך הלידה הזו הייתה משהו ענק, משהו שקשה לתאר במילים. את השבת העברנו בנווה שאנן כאשר אשתי נשארה באשפוז בבית החולים, ואני עליתי ברגל לשכונת דניה ללוות את חתן בר-המצווה אותו הכנתי לעליה לתורה.

בתפילת שחרית הענקתי לתינוקת המדהימה שהקב"ה נתן לנו שם - ענהאל מרים, הרגשנו שהקב"ה ענה לנו בתפילות הרבות ואת השם מרים החלטנו לתת על שם סבתה של אשתי.

כאשר חזרתי מבית הכנסת, הורי קיבלו אותי בסבר פנים מאופק, ואמרו לי שאשתי התקשרה וביקשה שאגיע לבית החולים בדחיפות מכיון שענהאל במצב לא טוב...החלפתי לנעלי גומי, ואת המרחק בין נווה שאנן לבית חולים בני-ציון בחיפה, גמעתי בפחות משעה. כשהגעתי, נכנסנו יחד לטיפול נמרץ בפגייה, ראינו שני רופאים בכירים ליד האינקובטור. לחצנו ידיים ואז הגיעה המהלומה - הבכיר מבין השניים שאל אותי אם אני רוצה לשבת או לעמוד.... השבתי לו שאני יעמוד ושיתחיל לדבר....

מסתבר שבילד ישישי תקן חידק אלים העמיד לאנטיביוטיקה את ענהאל, מה שגרם לחום גבוה, דימומים פנימיים ועוד בהנשמה. היינו בשוק. המראה של תינוקת קטנה מחוברת למלא מכשירים וצינורות היה מראה קורע לב. יצאנו מהמחלקה המומים וכואבים. הגענו לחדר ובכינו על מר גורלנו. לאחר כשעה, נכנסו אלינו שני הרופאים הבכירים, עדכנו אותנו שמצבה של ענהאל קשה מאוד ואף קריטי, הבהירו לנו שהם עשו כל מה שניתן ונתנו לה 20% סיכוי להישאר בין החיים.

אהה - הם הוסיפו ואמרו שמה שנשאר לנו זה רק להתפלל....

כמוכן, במוצ"ש, נסענו ישר למורנו ורבונו הרב בובליל....

ושוב, חזר התסריט ואני מצטט: "היא תצא מזה, היא לוחמת וצדיקה גדולה ואין לכם מה לדאוג"....ואני רוצה לצעוק: אבל כבוד הרב, היא תלויה בין חיים למוות- איך אין מה לדאוג?

כמוכן שלא צעקתי אבל הייתי נתון בסערת רגשות....

חזרנו לחיפה ובמקביל לעבודת הרופאים שנלחמו עליה, אנחנו נלחמו בגזרת התפילות....

אפולקציית תהילים שנפתחה עבורה ואלפי אנשים שאמרו יום יום פרקי תהילים לזכותה, הפרשות חלה שהתקיימו לכבודה, ברכות מהרבנים הכי גדולים שבירכו אותה... וכמוכן, איך לא, התפילה הקסומה והמופלאה - **פיטום הקטורת**. משפחתנו נכנסה למצב של קריאת התפילה, כל יום לפחות 101 פעמים (מספר שלקחנו על עצמנו).

התקופה בטיפול הנמרץ לוותה בעליות ומורדות במצבה של ענהאל, אולם ככל שחלף הזמן, מצבה התייצב עד ליום המאושר בו השתחררנו. ביום בו השתחררנו, פגש אותי הרופא שהוועק לטפל בה ביום הראשון ואמר לי: "ידע לך, הלכתי הביתה בערב בידיעה שמחר בבוקר כנראה שלא אראה אותה פה אצלנו במחלקה.... היו פה ניסים"....

"אמר רבי שמעון (נוהר ויקהל דף רי"ח ע"ב ע"ג): אם בני אדם היו יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטורת לפני הקב"ה, היו לוקחים כל מילה ומילה ממנה, והיו מעלים אותה עטרה על ראשם ככתר של זהב". ועוד אומר רשב"י, "שבכל מקום שאומרים **בכוונה וברצון הלב מעשה הקטורת**, לא שולט דבר ומגפה במקום ההוא, ולא יהיה ניזוק אותו מקום..." ומכיוון שכך, ננסה לבאר את מעשה הקטורת בשפה ברורה. הנוסח שנוהגים לומר, כולל כמה חלקים:

חלק א: פסוקים מפרשתנו, בהם מצווה ה' את משה את פרשת קטורת הסמים. **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה קַח-לֶךָ סַמִּים נְטוּף וַשְׁחַלֵּת וְחַלְבֵנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זָכָה בַד בְּבַד יְהִיָּה" (שמות ל', לד)**
ארבעה סממנים מוזכרים בתורה במפורש, והם:
נטף – שהוא הצרי, והוא שמן אפרסמון, ונקרא כך על שם שאינו אלא שרף שנטוף מעץ הקטף – נוזל המופרש מן העץ ששמו קטף.
ושחלת – שורש של עשב ריחני, הוא הציפורן שיוצאת מהים ונותנת ריח. ויש אומרים שזהו סוג של רכיכה ימית שדומה בצורתה לציפורן אדם.
וחלבנה – יש אומרים שזהו שרף עץ שמצוי בקפריסין, והריח שלו רע, אבל בצרוף שאר הסימנים הוא נותן ריח טוב.
ולבנה זכה – לבונה זכה היא צמח בושם.
מארבעת הסימנים האלה היו מביאים שבעים מנה מכל סממן.
"וַיֵּשְׁבֵת אֹתָהּ קַטְרֹת רֶקַח מַעֲשֵׂה רוּחַ, מִמַּלְחָ טְהוֹר קֹדֶשׁ" (ל', לה)
מעשה רוח – הכתישה של הסממנים צריכה להיעשות באומנות גדולה, כמו הרוקחים שמנקים ומטפחים ורוקחים יפה יפה ודק, בכדי שהכתישה תהיה אחידה.

ממלח – זה מעורבב. שיהיו הסממנים מעורבבים היטב אלו באלו, שלאחר שכותשים אותם היטב כל אחד בנפרד יש לערבב אותם היטב.
טהור קדש – יש לעשות את הקטורת בקדושה ובטהרה, לנקות כל סממן היטב לפני הכתישה, ולעשות את הקטורת בממון הקודש.
"וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֵדֵק וַתַּתֶּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדֹת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שֹׁמֵה, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֵם" (ל', לו)
את הקטורת היו מקריבים על מזבח הזהב שהוא מזבח הקטורת שהיה עומד מול קודש הקודשים ששם היה ארון העדות.
וַיֹּאמֶר "וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֹת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, בְּהִיטְבוּ אֶת-הַנֵּרֹת יְקַטְּינָהּ: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבִים יְקַטְּינָהּ קַטְרֹת תְּמִיד לְפָנֵי ה' לְדֹרֹתֵיכֶם" (שמות ל', נ-נא)
מצוות הקטרת הקטורת היא מצוות עשה מן התורה, ובכל יום היו מקטירים פעמיים באופן תמידי, פעם אחת בבוקר בזמן שהיו מיטיבים את הנרות, ומהי הטבת הנרות? שהיו מנקים ומכינים אותם, ופעם שנייה: בשעת בין הערביים בזמן שהיו מדליקים את הנרות.

חלק ב: פירוט הכנת הקטורת, שמקורו בברייתא בגמרא (כריתות ו, א). **תנן רבנן:** למדו רבותינו.
פסוקים הקטרת פיצד: פירוט – הרכבת הסימנים, איך נעשית?
שלוש מאות וששים ושמונה מנים היו מפתמים את כל הקטורת של השנה בבת אחת, 368 מנה (כל מנה משקלו – 425 גרם, בסך הכל – 156 ק"ג ו – 400 גרם).
שלוש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה בכל-יום, מחציתו בבוקר ומחציתו בערב – שלוש מאות ששים וחמשה מנים כמספר ימות השנה. בכל יום היו מקטירים כמות של מנה, שמחציתו מקטרת בבוקר ומחצית בין הערביים

ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול, ונוטל מהם מלא חפניו ביום הפפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הפפורים, כדי לקיים מצוות דקה מן הדקה – בכל שנה היו נשארים שלוש מנים מיותרים שאותם היה הכהן הגדול כותש שוב בערב יום הכיפורים מפני שהקטורת של יום הכיפורים הייתה צריכה להיכתש דק יותר מהקטורת של ימות השנה.
מתוך שלוש המנים הללו היה הכהן מקטיר ביום הכיפורים.
ואחד עשר סממנים היו בה, ואלו הן: היו בה אחד עשר סממנים עיקריים. **הצרי והציפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה:**
כל אחד מהם במשקל של שבעים מנה. ובסה"כ: 280 מנה.
מזר. וקציעה. ושבולת נדך. וכרפום. משקל ששה עשר, ששה עשר מנה:
כל אחד מהם במשקל של ששה עשר מנה ובסה"כ: 64 מנה.
קושט שנים עשר: מן הקושט (אגוז מוסקט) שנים עשר מנה. **קלופה שלשה:** מן הקלופה שלושה מנה. **קנמון תשעה:** ומן הקנמון תשעה מנה.
ובסה"כ: 24 מנה.
ביחד: 368 מנה.

ממלח – זה מעורבב. שיהיו הסממנים מעורבבים היטב אלו באלו, שלאחר שכותשים אותם היטב כל אחד בנפרד יש לערבב אותם היטב.
טהור קדש – יש לעשות את הקטורת בקדושה ובטהרה, לנקות כל סממן היטב לפני הכתישה, ולעשות את הקטורת בממון הקודש.
"וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֵדֵק וַתַּתֶּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדֹת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שֹׁמֵה, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֵם" (ל', לו)
את הקטורת היו מקריבים על מזבח הזהב שהוא מזבח הקטורת שהיה עומד מול קודש הקודשים ששם היה ארון העדות.
וַיֹּאמֶר "וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֹת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, בְּהִיטְבוּ אֶת-הַנֵּרֹת יְקַטְּינָהּ: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבִים יְקַטְּינָהּ קַטְרֹת תְּמִיד לְפָנֵי ה' לְדֹרֹתֵיכֶם" (שמות ל', נ-נא)
מצוות הקטרת הקטורת היא מצוות עשה מן התורה, ובכל יום היו מקטירים פעמיים באופן תמידי, פעם אחת בבוקר בזמן שהיו מיטיבים את הנרות, ומהי הטבת הנרות? שהיו מנקים ומכינים אותם, ופעם שנייה: בשעת בין הערביים בזמן שהיו מדליקים את הנרות.

חלק ב: פירוט הכנת הקטורת, שמקורו בברייתא בגמרא (כריתות ו, א). **תנן רבנן:** למדו רבותינו.
פסוקים הקטרת פיצד: פירוט – הרכבת הסימנים, איך נעשית?
שלוש מאות וששים ושמונה מנים היו מפתמים את כל הקטורת של השנה בבת אחת, 368 מנה (כל מנה משקלו – 425 גרם, בסך הכל – 156 ק"ג ו – 400 גרם).
שלוש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה בכל-יום, מחציתו בבוקר ומחציתו בערב – שלוש מאות ששים וחמשה מנים כמספר ימות השנה. בכל יום היו מקטירים כמות של מנה, שמחציתו מקטרת בבוקר ומחצית בין הערביים

ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול, ונוטל מהם מלא חפניו ביום הפפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הפפורים, כדי לקיים מצוות דקה מן הדקה – בכל שנה היו נשארים שלוש מנים מיותרים שאותם היה הכהן הגדול כותש שוב בערב יום הכיפורים מפני שהקטורת של יום הכיפורים הייתה צריכה להיכתש דק יותר מהקטורת של ימות השנה.
מתוך שלוש המנים הללו היה הכהן מקטיר ביום הכיפורים.
ואחד עשר סממנים היו בה, ואלו הן: היו בה אחד עשר סממנים עיקריים. **הצרי והציפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה:**
כל אחד מהם במשקל של שבעים מנה. ובסה"כ: 280 מנה.
מזר. וקציעה. ושבולת נדך. וכרפום. משקל ששה עשר, ששה עשר מנה:
כל אחד מהם במשקל של ששה עשר מנה ובסה"כ: 64 מנה.
קושט שנים עשר: מן הקושט (אגוז מוסקט) שנים עשר מנה. **קלופה שלשה:** מן הקלופה שלושה מנה. **קנמון תשעה:** ומן הקנמון תשעה מנה.
ובסה"כ: 24 מנה.
ביחד: 368 מנה.

ממלח – זה מעורבב. שיהיו הסממנים מעורבבים היטב אלו באלו, שלאחר שכותשים אותם היטב כל אחד בנפרד יש לערבב אותם היטב.
טהור קדש – יש לעשות את הקטורת בקדושה ובטהרה, לנקות כל סממן היטב לפני הכתישה, ולעשות את הקטורת בממון הקודש.
"וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֵדֵק וַתַּתֶּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדֹת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שֹׁמֵה, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֵם" (ל', לו)
את הקטורת היו מקריבים על מזבח הזהב שהוא מזבח הקטורת שהיה עומד מול קודש הקודשים ששם היה ארון העדות.
וַיֹּאמֶר "וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֹת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, בְּהִיטְבוּ אֶת-הַנֵּרֹת יְקַטְּינָהּ: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבִים יְקַטְּינָהּ קַטְרֹת תְּמִיד לְפָנֵי ה' לְדֹרֹתֵיכֶם" (שמות ל', נ-נא)
מצוות הקטרת הקטורת היא מצוות עשה מן התורה, ובכל יום היו מקטירים פעמיים באופן תמידי, פעם אחת בבוקר בזמן שהיו מיטיבים את הנרות, ומהי הטבת הנרות? שהיו מנקים ומכינים אותם, ופעם שנייה: בשעת בין הערביים בזמן שהיו מדליקים את הנרות.

חלק ב: פירוט הכנת הקטורת, שמקורו בברייתא בגמרא (כריתות ו, א). **תנן רבנן:** למדו רבותינו.
פסוקים הקטרת פיצד: פירוט – הרכבת הסימנים, איך נעשית?
שלוש מאות וששים ושמונה מנים היו מפתמים את כל הקטורת של השנה בבת אחת, 368 מנה (כל מנה משקלו – 425 גרם, בסך הכל – 156 ק"ג ו – 400 גרם).
שלוש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה בכל-יום, מחציתו בבוקר ומחציתו בערב – שלוש מאות ששים וחמשה מנים כמספר ימות השנה. בכל יום היו מקטירים כמות של מנה, שמחציתו מקטרת בבוקר ומחצית בין הערביים

ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול, ונוטל מהם מלא חפניו ביום הפפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הפפורים, כדי לקיים מצוות דקה מן הדקה – בכל שנה היו נשארים שלוש מנים מיותרים שאותם היה הכהן הגדול כותש שוב בערב יום הכיפורים מפני שהקטורת של יום הכיפורים הייתה צריכה להיכתש דק יותר מהקטורת של ימות השנה.
מתוך שלוש המנים הללו היה הכהן מקטיר ביום הכיפורים.
ואחד עשר סממנים היו בה, ואלו הן: היו בה אחד עשר סממנים עיקריים. **הצרי והציפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה:**
כל אחד מהם במשקל של שבעים מנה. ובסה"כ: 280 מנה.
מזר. וקציעה. ושבולת נדך. וכרפום. משקל ששה עשר, ששה עשר מנה:
כל אחד מהם במשקל של ששה עשר מנה ובסה"כ: 64 מנה.
קושט שנים עשר: מן הקושט (אגוז מוסקט) שנים עשר מנה. **קלופה שלשה:** מן הקלופה שלושה מנה. **קנמון תשעה:** ומן הקנמון תשעה מנה.
ובסה"כ: 24 מנה.
ביחד: 368 מנה.

ממלח – זה מעורבב. שיהיו הסממנים מעורבבים היטב אלו באלו, שלאחר שכותשים אותם היטב כל אחד בנפרד יש לערבב אותם היטב.
טהור קדש – יש לעשות את הקטורת בקדושה ובטהרה, לנקות כל סממן היטב לפני הכתישה, ולעשות את הקטורת בממון הקודש.
"וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֵדֵק וַתַּתֶּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדֹת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שֹׁמֵה, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֵם" (ל', לו)
את הקטורת היו מקריבים על מזבח הזהב שהוא מזבח הקטורת שהיה עומד מול קודש הקודשים ששם היה ארון העדות.
וַיֹּאמֶר "וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֹת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, בְּהִיטְבוּ אֶת-הַנֵּרֹת יְקַטְּינָהּ: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבִים יְקַטְּינָהּ קַטְרֹת תְּמִיד לְפָנֵי ה' לְדֹרֹתֵיכֶם" (שמות ל', נ-נא)
מצוות הקטרת הקטורת היא מצוות עשה מן התורה, ובכל יום היו מקטירים פעמיים באופן תמידי, פעם אחת בבוקר בזמן שהיו מיטיבים את הנרות, ומהי הטבת הנרות? שהיו מנקים ומכינים אותם, ופעם שנייה: בשעת בין הערביים בזמן שהיו מדליקים את הנרות.

לע"נ ר' יצחק ב"ר נסים מזרחי ז"ל
נלב"ע י"ח תשרי ה'תשס"ט. ת.נ.צ.ב.ה.
לע"נ אסתר מזרחי בת יחזקאל וכתון ז"ל
נלב"ע ב' טבת ה'תש"פ. ת.נ.צ.ב.ה.
לחוספה לרשימת התפוצה ולתגובות: 050-5389885 b_itzhak@netvision.net.il יש לשמור על קדושת הגיליון - דרוש גניזה.